

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra De, der tog hjemmefra

Citation: Larsen, Karl: "De, der tog hjemmefra 3: Bedre Folks Børn. Cand.phil.'en, Farmaceuten, Boghandleren", i Larsen, Karl: *De, der tog hjemmefra 3: Bedre Folks Børn. Cand.phil.'en, Farmaceuten, Boghandleren*, Gyldendalske Boghandel. Nordisk Forlag, 1912-1914, s. 177. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_14-shoot-idm140082306133120/facsimile.pdf (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: De, der tog hjemmefra 3: Bedre Folks Børn. Cand.phil.'en, Farmaceuten, Boghandleren

min Principal Theaterdirektør. Han er Skuespildirektør ell. rettere Skuespilejer. Intet Theater her har sit faste Personale, Theaterdirektøren har kun Theater med Mandskab, almindeligt brugelige Rekvizitter og Kulisser og nogle Statister. De dygtige Skuespillere og -inder lader en eller anden Forfatter skrive et Stykke efter hans eller hendes Anvisning og afpasset efter de Kræfter, han eller hun har skrabet sammen. Saa lader Direktøren for det nydannede Selskab forfærdige alle Rekvizitter osv., rejser Landet rundt og giver Stykket 1 Uge i hver By — aldrig mere. Slaar Stykket an, spiller han det hele sit Liv, som f. Eks. en Skuespiller, der nylig døde. Han rejste omkring med et tysk Selskab og fik derved lært den morsomme „anglo-germanske“ Dialekt. Saa lod han i 1868 (otte og tres) en Mand skrive et Stykke „Fritz“, hvori han var Hovedpersonen og spillede Anglogerman. Det slog an, og lige til for 1 Maaned siden har han 6 Gange ugentlig i mere end 20 Aar spillet „Fritz“. Nu vil hans Søn fortsætte Forretningen og for Resten af sit Liv spille „Fritz“ . . .

— Paa Trods af sine beskedne økonomiske Forhold sender Harald dog pr. 13. Septbr. „fem Dollars, som jeg vil bede Dig benytte for en fornuftig Fødselsdagsgave for Fader.“ Iøvrigt er „alt ved det gamle,“ han er kun lykkelig ved at kunne berette, at „din lille Broders Navn vil i disse Dage blive læst af nogle hundrede tusinde Personer. I forrige Uges War-Cry [*Feltraab, Krigsraab, Titlen paa Frelsens Hærs officielle Organ*] var der nemlig et Forslag om, at hver U. S. Soldat skulde give 1

Dollar hver (uden Hensyn til hvad de tidligere har betalt) til Fordel for Opførelsen af en ny Kontorbygning i New York (vil koste 175,000 Dollars!). Jeg har selv haft samme Idé, og gik straks ind paa Forslaget, og da min Dollar var den første, der blev sendt ind, blev det Brev, der medfulgte Dollar'en, aftrykt i War-Cry i Redaktørens Spalte, Bladets fineste Plads. Jeg er stolt. Er Du? — Jeg har nu 15 Dollars om Maaneden, saa lidt Skillinger har jeg jo paa Kistebunden. Det kriblede svært i mig, da Kommandør Bratt for to Uger siden averterede efter Mandskab for den amerikanske „social wing“ (Fattigarbejdet) — og da Major Perry averterede for Kontormandskab forrige Uge. Det er nemlig sin egen Sag at bo i Connecticut, naar det gaar løs med store Møder i New York.“

To Aar bliver Harald dog som Avlskarl ude paa Landstedet, stadig tilfreds med sit Herskab, som taler venligt til ham og samtidig øjensynligt udnytter ham saa meget som muligt; i Slutningen af Maj 1892 skriver han, lige betegnende for Herskabet og for ham selv: „Om 3 Uger begynder Høhøsten, og Herren overraskede mig forleden Dag med at erklære, at jeg var Mand for at besørge den med blot en ung Fyr til Hjælp. Jeg vilde jo helst være fri for den Ære og meddelte derfor, at jeg mistvivlede, at jeg forstod mig tilstrækkeligt paa at køre Slaamaskine, læsse og køre ind osv.; men der hjalp ingen kære Mo'r — han holder nu engang fast ved, at jeg kan udrette alting. Well — we'll do our best [Ja — saa maa vi jo se at gøre vores bedste].“